

UN ESTIU PERDUT AL BOSC DE PANDOR

L'estiu havia arribat i amb ell, les esperades vacances d'estiu. Els meus amics i jo sortíem pel carrer cada dia, alguns dies anàvem a la piscina municipal del poble, altres dies preferíem anar a casa d'un de nosaltres, a jugar a la playsation 3, és clar. El cas és que al meu modest poble hi ha un bosc. Més ben dit, un immens bosc. El bosc de *Pandor*. La veritat és que no hi entra ningú allí. Moltes vegades, al meu grup d'amics, s'hi havia parlat de fer una expedició a l'interior d'aquest gran i tenebrós bosc. Encara que ho volguéssim amagar, a tots ens feia por entrar-hi.

Un dia a la tarda ens hi vam apropar. Mirant entre els arbres no es veia el final. Era realment fosc ja que els arbres tapaven el sol. No crec que ningú hi hagués entrat en segles. Llavors se'm va acudir fer veure que hi entrava per veure la reacció dels meus companys. Al posar un peu dins el bosc es van sentir uns cruiximents suaus i no venien de la sola de la meva sabata, sinó que provenien de l'interior del bosc. No va ser necessari que poséssim la idea en comú: ens vam posar a córrer cap al poble.

Només arribar, ho vam dir als pares, és clar. No ens van fer cas, com sempre. Als meus amics no sé que els hi devien dir els seus pares però els meus, després de dir-me que no somiés tant, em van dir que no ens hi acostéssim. Vaig detectar una mirada estranya entre ells, que van intentar amagar ràpidament.

Aquella mateixa nit, em vaig despertar. Una boleta de llum volava per la meva habitació. De sobte, la llumeta va passar per sota la porta. Jo em vaig aixecar d'una revolada per seguir-la. Al sortir de la meva habitació, es podia veure que la petita cosa voladora i lluent baixava per les escales a tota velocitat. Jo vaig fer el mateix (només amb uns quants entrebancs que la llumeta no havia fet) i mentre la perseguia fins a fora de la porta, em vaig equipar amb la jaqueta i les sabates que hi havia a l'entrada de casa. No m'adonava cap a on em dirigia, fins que davant meu es va presentar un bosc gegant. Com que estava molt lluny de casa no em feia res anar-hi una mica més, així que em vaig endinsar a les fosques profunditats del bosc de *Pandor*.

Uns minuts després ja no sabia sortir d'aquell tenebrós bosc i la llumeta ja no sabia ni on era. Una idea que em va passar pel cap va ser dormir fins a l'endemà i llavors marxar amb la llum del sol, però uns segons després de pensar vaig arribar a la conclusió que la llum del sol no arribava en aquells indrets del bosc. Estava completament perdut.

En aquell moment vaig sentir l'udol d'un llop. Em va sobrar temps per buscar un lloc on amagar-me: a la capçada d'un arbre proper. Al mirar cap a baix, s'observava un terra fosc i, no gaire lluny, un llop que semblava enfadat i

afamat. Em vaig aguantar la respiració tot el que els pulmons em van permetre i després vaig respirar molt a poc a poc i silenciosament. El llop va començar a olorar el territori i, acte seguit, vaig veure com atacava la seva presa: un cérvol que corria per allí. De moment no m'havia vist a mi. No havia vist mai un atac tan ferotge (només en documentals).

D'aquell pobre animal només en va quedar una mica de carn i la pell. El que vaig fer a continuació no ho oblidaré mai: vaig agafar la pell de l'animal mort (plena de sang, per cert) i la vaig utilitzar de manta. Feia una pudor espantosa, però era millor que dormir a terra. El que jo no sabia era que aquella nit no dormiria. No sé quant de temps vaig estar a terra intentant dormir, és possible que només passés mitja hora, però a mi em van semblar dues hores o més.

Mentre intentava dormir, vaig sentir un soroll. Com un crit d'animal, uns segons després vaig saber què era: un ós ben gran. La seva mirada es va dirigir cap a mi i, poc després, les seves potes també. Llavors vaig utilitzar la mateixa tècnica de fuga d'abans: em vaig enfilar dalt de l'arbre més proper. L'ós donava fortes urpades al tronc de l'arbre. Llavors, es va sentir el mateix cruiximent que havia sentit aquella tarda. Era com si els arbres parlessin entre ells...

Acte seguit l'arbre en el qual m'estava protegint, es va moure violentament. Em pensava que l'ós l'estava tirant a terra, però no era així. Una immensa branca amb forma de mà el va fer sortir volant pels aires. No crec que sobrevisqués a la caiguda que l'esperava. Aquesta branca en forma de braç provenia del gran arbre en què m'amagava. Al girar-me a mirar el tros de tronc que tenia al costat, vaig observar dos grans ulls de color groc que em miraven. El que semblava un arbre corrent era en realitat un *Ent*, un arbre antropomorf.

Estava completament glaçat de l'ensurt. Tant, que vaig saltar sense pensar-m'ho, però l'*Ent*, va ser més ràpid, em va atrapar a l'aire i em va apropar als seus enormes ulls. Seguidament em va dir, molt lentament, les següents paraules:

-Benvingut al bosc de *Pandor*, menut. Espero que cap bèstia t'hagi causat cap molèstia... Bé Avui en dia cap bèstia té coneixement, ni tan sols els humans. Fa molts anys, en aquest mateix bosc, els humans ho talaven toy. Fins que un dia, un dels nostres va perdre la paciència i en va matar tres. Des d'aquell dia, no ha vingut ningú més i al cap dels anys, s'ha oblidat la raó per que ningú no entra aquí. Però el que vosaltres desconeu, innocents humans, és que a l'altra banda d'aquest profund bosc, on només nosaltres, els *Ents*, podem arribar, s'està preparant la batalla més ferotge de tots els temps. A la vall de *Nirn*, que queda a l'altra banda del bosc, hi viuen les bruixes corb, que cuiden els *Trolls de les cavernes*. Si ens derrotessin, probablement atacarien el vostre poble. El bosc de

Pandor, en realitat, és una frontera per defensar el vostre poble i el nostre. Molt em temo que no puguem guanyar a l'enemic, ens faltaria ajuda...

-Digues-me qualsevol cosa que pugui fer per ajudar-vos i ho faré.

-Necessitem alguna cosa més que un nen... És clar! Tinc una feina molt perillosa per tu...

-M'és ben igual el que sigui, vosaltres ens heu protegit durant segles... Ara ens toca a nosaltres ajudar-vos una mica!

ESTEVE SOLANA VILELLA

2n premi de 1r d'ESO